

SFS 2003:363

Utkom från trycket
den 17 juni 2003

Förordning om ändring i förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom;

utfärdad den 28 maj 2003.

Regeringen föreskriver att 1, 13, 20 a och 21 b §§ samt bilagorna 1 och 2 till förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom skall ha följande lydelse.

1 §¹ Påföljd som avses i 1 § första stycket lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom får med tillämpning av brottmålsdomskonventionen verkställas i Sverige enligt nämnda lag, om påföljden har dömts ut eller beslutats i någon av följande stater som har tillträtt konventionen: Cypern, Danmark, Estland, Georgien, Island, Litauen, Nederländerna, Norge, Rumänien, San Marino, Spanien, Turkiet, Ukraina eller Österrike.

Verkställighet av påföljd som avses i 1 § andra stycket lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom får, under de förutsättningar som anges i samma lag, med tillämpning av brottmålsdomskonventionen anförtros åt myndighet i någon av de stater som anges i första stycket.

13 §² Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av överförande-konventionen verkställas i Sverige enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om påföljden har dömts ut eller beslutats av någon av följande stater som har tillträtt konventionen: Albanien, Andorra, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Belgien, Bulgarien, Chile, Costa Rica, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket och vissa områden för vilkas internationella förbindelser Förenade kungariket ansvarar, Förenta staterna, Georgien, Grekland, Irland, Island, Israel, Italien, Japan, Kanada, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Nederländerna, Norge, Panama, Polen, Portugal, Rumänien, Schweiz, Serbien och Montenegro, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tonga, Trinidad och Tobago, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

¹ Senaste lydelse 2002:177. Ändringen är föranledd av att Georgien, San Marino och Ukraina har tillträtt konventionen.

² Senaste lydelse 2002:742. Ändringen är föranledd av att Australien och Japan har tillträtt konventionen.

Under de förutsättningar som anges i lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom får med tillämpning av överförande-konventionen verkställighet av fängelsestraff och överlämnande till rättspsykiatrisk vård som har dömts ut eller beslutats här i landet anförtros åt en myndighet i någon av de stater som anges i första stycket.

20 a §³ Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av tilläggsprotokollet verkställas i Sverige eller utomlands enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom om påföljden har dömts ut eller beslutats här i landet eller av stat som tillträtt eller anslutit sig till tilläggsprotokollet.

Vid överförande av verkställighet gäller bestämmelserna i 14 och 17 §§.

Följande stater har tillträtt tilläggsprotokollet: Cypern, Danmark, Estland, Finland, Georgien, Island, Litauen, Makedonien, Nederländerna, Norge, Polen, Rumänien, Serbien och Montenegro, Tjeckien, Ungern och Österrike.

21 b §⁴ Med tillämpning av Förenta nationernas konvention den 19 december 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (narkotikabrottskonventionen) får förverkande som avses i artikel 5, punkt 1 i konventionen verkställas i Sverige enligt föreskrifterna i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om förverkandet har beslutats i någon av de stater som har tillträtt konventionen och som anges i bilaga 1 till denna förordning.

Om svensk domstol har beslutat om förverkande som avses i artikel 5, punkt 1 i narkotikabrottskonventionen får verkställighet av förverkandet anförtros åt myndighet i någon av de angivna staterna enligt föreskrifterna i lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

I de fall som avses i första och andra styckena tillämpas föreskrifterna i 5 § första stycket och andra stycket 1, 2 och 4–7 samt 6–11, 14–16, 18, 24 och 35–39 §§ lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom samt föreskrifterna i 4–7, 9, 10 och 12 §§ i denna förordning. Utöver föreskrifterna i 4 och 9 §§ i denna förordning gäller att en framställning skall innehålla uppgift om den egendom som kan tas i anspråk för verkställighet eller det belopp som framställningen avser. Upplýsningar skall också lämnas om den uppgivna egendomens anknytning till den dömde och i förekommande fall vilka intressen andra än den dömde kan ha i egendomen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Cecilia Bergman
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 2002:177. Ändringen är föranledd av att Nederländerna, Serbien och Montenegro och Tjeckien har tillträtt tilläggsprotokollet.

⁴ Senaste lydelse 1991:1241.

Länder som avses i 21 b §⁵

Afghanistan, Albanien, Algeriet, Andorra, Antigua och Barbuda, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgien, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Burundi, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Costa Rica, Cypern, Danmark, Djibouti, Dominica, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, El Salvador, Elfenbenskusten, Eritrea, Estland, Etiopien, Fiji, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Förenade kungariket, Förenta staterna, Gambia, Georgien, Ghana, Grekland, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Honduras, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Irland, Island, Israel, Italien, Jamaica, Japan, Jemen, Jordanien, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Komorerna, Kroatien, Kuba, Kuwait, Lesotho, Lettland, Libanon, Libyen, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Maldiverna, Mali, Malta, Marocko, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Moçambique, Moldavien, Monaco, Myanmar, Nederländerna, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norge, Nya Zeeland, Oman, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, San Marino, São Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Senegal, Serbien och Montenegro, Seychellerna, Sierra Leone, Singapore, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tadzjikistan, Tanzania, Tchad, Thailand, Tjeckien, Togo, Tonga, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Uganda, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Venezuela, Vietnam, Vitryssland, Zambia, Zimbabwe och Österrike.

⁵ Senaste lydelse 2001:858. Ändringen är föranledd av att Centralafrikanska republiken, Eritrea, Israel, Rwanda och Thailand har tillträtt konventionen.

Länder som avses i 21 c §⁶

Albanien, Andorra, Australien, Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Island, Italien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Moldavien, Monaco, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, San Marino, Schweiz, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

⁶ Senaste lydelse 2001:858. Ändringen är föranledd av att Albanien, Moldavien, Monaco och Rumänien har tillträtt konventionen.